

معاون وزیر راه و شهرسازی در پاسخ به «ایران» اعلام کرد

تحقق ۹۴ درصدی برنامه نوسازی بافت فرسوده

۳۴۰ هزار نفر در سکونتگاه‌های غیررسمی تهران زندگی می‌کنند

گزارش

سهیلادیاری
گروه اقتصادی

در برنامه هفتم توسعه، نوسازی ۵۰۰ هزار واحد مسکونی در نظر گرفته شده که به گفته معاون وزیر راه و شهرسازی در سال ۱۴۰۳، سال اول اجرای برنامه هفتم، ۹۴ درصد این برنامه نمر داده است.

وجود بیش از ۶۲ هزار هکتار بافت فرسوده و سکونت ۱۱ میلیون نفر در این مناطق، نوسازی واحدهای فرسوده را در اولویت سیاست‌های دولت در بخش مسکن قرار داده است. نوسازی بافت‌ها در احکام برنامه هفتم توسعه نیز دیده شده و طبق این برنامه باید در ۵ سال ۵۰۰ هزار واحد نوسازی شود، در سال اول اجرای برنامه، نوسازی ۸۰ هزار واحد برنامه‌ریزی شده که به گفته عبدالرضا گلیپایگانی، معاون وزیر راه و شهرسازی ایران، اجرای برنامه هفتم توسعه در حوزه نوسازی واحدهای فرسوده، در سال ۱۴۰۳ به عنوان سال اول اجرای برنامه هفتم، از ۸۰ هزار واحد، ۷۲ هزار واحد پروانه ساخت دریافت کرده که عدد قابل قبولی است و تحقق ۹۴ درصدی برنامه را نشان می‌دهد.

براساس این گزارش، ۲۲ درصد از تولید مسکن در کشور در حال حاضر در بافت‌های فرسوده است و به‌رغم رکود تورمی عمیق در بخش مسکن، کاهش تمایل به نوسازی و سرمایه‌گذاری در

حوزه ساخت‌وساز بعد از جنگ ۱۲ روزه و بلا تکلیفی سرمایه‌گذاری در اموال غیرمنقول، اما آمار نوسازی به برنامه نزدیک است. معاون وزیر راه و شهرسازی با اعلام اینکه ۹۵ درصد ساخت‌وساز در بافت فرسوده توسط مردم انجام می‌شود، گفت: «تولید مسکن در بافت فرسوده جزو بالاترین آمار در ساخت واحدهای مسکونی است.»

کم‌کاری بانک‌ها در پرداخت وام بافت فرسوده

گلیپایگانی، مهم‌ترین مانع در نوسازی را کمبود منابع عنوان کرد و گفت: «با وجود معرفی ۲۸ هزار نفر برای دریافت

تسهیلات نوسازی بافت‌های فرسوده در سال گذشته به بانک‌ها، فقط ۴ هزار و ۷۰۰ فقره وام پرداخت شد. این در حالی است که در سال‌های ۹۱ تا ۹۳ سالانه نزدیک به ۵۰ هزار فقره وام نوسازی داده می‌شد، اما بیشترین تسهیلات بانکی در حال حاضر به پروژه‌های انبوه‌سازی و نهضت ملی مسکن و ساخت ۸۰۰ هزار واحد حمایتی معطوف شده است.»

روش‌های جدید تأمین منابع نوسازی

با توجه به مشکل تأمین منابع نوسازی واحدهای فرسوده از محل تسهیلات

بانکی، روش‌های جدید تأمین مالی این برنامه در حال برنامه‌ریزی است. معاون وزیر راه و شهرسازی با اشاره به این برنامه گفت: «در این برنامه با اتکا به دارایی‌های شرکت بازآفرینی شهری با مشارکت صندوق ملی مسکن و سازمان برنامه و بودجه، در برخی کلانشهرها صندوق بازآفرینی به منظور اعطای تسهیلات به بافت‌های فرسوده راه‌اندازی می‌شود.»

تسهیلات نوسازی در حال حاضر در کلانشهرها ۴۵۰ میلیون و در شهرهای دیگر ۳۵۰ میلیون تومان است. اما به گفته گلیپایگانی در برنامه جدید تأمین مالی، پرداخت تسهیلات متناسب

با هزینه ساخت خواهد بود و بیشتر هزینه از طریق تسهیلات پوشش داده می‌شود.

معاون وزیر راه و شهرسازی یادآوری کرد: «یکی از محل‌هایی که امکان اعطای تسهیلات برای بافت‌های فرسوده وجود دارد، «تبصره ۱۵ قانون اشتغال‌زایی» است که در اختیار استانداران قرار داده شده و از این محل ۲ هزار و ۳۰۰ فقره تسهیلات پرداخت شده است.»

وی اضافه کرد: «همچنین برخی افراد برای استفاده از تسهیلات نهضت ملی مسکن به منظور نوسازی واحدها اقدام کرده‌اند که آمار دقیقی از آن موجود نیست.»

با وجود معرفی ۲۸

هزار نفر برای دریافت تسهیلات نوسازی

بافت‌های فرسوده در سال گذشته

به بانک‌ها، فقط ۴ هزار و ۷۰۰ فقره وام

پرداخت شد. این در حالی است که در

سال‌های ۹۱ تا ۹۳ سالانه

نزدیک به ۵۰ هزار فقره وام

نوسازی داده می‌شد

سال‌های ۹۱ تا ۹۳ سالانه

نزدیک به ۵۰ هزار فقره وام

نوسازی داده می‌شد

سکونت ۳۴۰ هزار نفر در سکونتگاه‌های غیررسمی تهران

به منظور ساماندهی ۶/۵ میلیون نفر در سکونتگاه‌های غیررسمی در حاشیه یا درون شهرها، قانون واگذاری سند به ساکنان سکونتگاه‌های غیررسمی در زمین‌های متعلق به دولت اجرا می‌شود. این برنامه طی سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ در قانسون بودجه آورده شد و به‌صورت آزمایشی به اجرا درآمد که مورد استقبال ساکنان حاشیه شهرها قرار گرفت. به گفته گلیپایگانی، قانون در دولت بازنگری و اشکالات آن برطرف شده و بزودی برای اجرای دائم از طرف دولت به مجلس ارائه می‌شود.»

گلیپایگانی افزود: «در سکونتگاه‌های غیررسمی تهران از جمله در محله‌هایی همچون دره فرح‌زاد، یافت‌آباد جنوبی، خاک سفید، اسلام‌آباد و... نزدیک به ۳۴۰ هزار نفر زندگی می‌کنند که معادل جمعیت یک شهر متوسط است. بین ۶ تا ۷ درصد جمعیت کشور در سکونتگاه‌های غیررسمی ساکن هستند که این رقم به‌طور متوسط در جهان ۱۵ درصد است.»

۴۵ هزار واحد در پهنه‌های پرخطر

علاوه بر ساماندهی بافت‌های فرسوده و سکونتگاه‌های غیررسمی، دو حوزه دیگر فعالیت شرکت بازآفرینی شهری

مقاوم‌سازی بافت‌های تاریخی و پهنه‌های در معرض خطر از جمله مناطق در کنار و حریب رودخانه‌ها، محله‌های روی گسل‌های زلزله، محله‌های در معرض زمین‌های رانشی و محله‌های واقع در زیر کابل‌های برق فشار قوی است.

معاون وزیر راه و شهرسازی، با اعلام اینکه در ایران زاغه‌نشینی نداریم، گفت: «در حال حاضر ۴۵ هزار واحد مسکونی در کشور در پهنه‌های پرخطر قرار گرفته که جابه‌جایی این پهنه‌ها در برنامه‌های ساماندهی و بودجه

وی گفت: «در چابهار، تبریز، اهواز و برخی شهرهای دیگر پهنه‌های پرخطر از سکنه خالی و محله‌های جدید ساخته می‌شود تا ساکنان پهنه‌ها در محله‌های ایمن سکونت داده شوند.»

طرح کلید به کلید

با توجه به کمبود منابع و هزینه‌های بالای نوسازی، پرداخت مشوق در این برنامه در قوانین شهری دیده شده است. یکی از این برنامه‌ها «طرح کلید به کلید» است، به این معنی که در ازای واگذاری زمین یا واحد در محله‌های ناکارآمد، زمین یا واحد معوض به مالک داده می‌شود. معاون وزیر راه و شهرسازی این برنامه را توضیح داد و گفت: «در برنامه هفتم پیشرفت برای بازگشایی معابر و تأمین سرانه‌های خدماتی «طرح کلید به کلید» مطرح شد که آیین‌نامه‌های آن تنظیم و بهمن‌ماه پارسال ابلاغ شد. اکنون مقدمات عملیاتی و اجرایی کردن آن آماده شده و معرفی زمین‌ها و واحدها در دستور کار است.»

وی خاطرنشان کرد: «مطابق برنامه‌ریزی انجام شده، سالانه تا ۵ هزار واحد می‌توان از این ظرفیت استفاده کرد و طی یکی دو ماه آینده عملیات اجرایی آن آغاز خواهد شد.» گلیپایگانی همچنین متوسط زمان صدور پروانه بافت‌های فرسوده در شهرهای کوچک و متوسط را کمتر از ۳ ماه اعلام کرد و گفت: «این زمان در کلانشهرها به‌مراتب بیشتر است و به همین دلیل در ستاد ملی بازآفرینی، کاهش این زمان از شهردارها درخواست شده است.»

راه پرتلاطم صنعت نفت؛ از مجاهدت غیورانه تا آغاز تحولات بنیادین در دولت چهاردهم

حمید بورد

معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران

ابلاغ این مصوبه، دستاورد بسیار مهمی است که در ذیل اهداف تعریف شده در چارچوب رونق اقتصادی و افزایش توانمندی شرکت‌های ایرانی به متصه ظهور رسیده و به‌طور مستقیم کاهش بهره‌ورگراسی اداری و افزایش شتاب توسعه صنعت نفت کشورمان را هدف گرفته است؛ هدفی که در نهایت می‌تواند به تولید میلیاردها دلار ثروت و رونق چرخ اقتصاد کشورمان بینجامد و جایگاه بین‌المللی ایران عزیز را در عرصه تصمیم‌سازی انرژی در جهان قوامی دوباره بخشد.

از دیگر موارد مهمی که ذکر آن در این مجال کوتاه لازم و ضروری است و سند افتخاری در تاریخ صنعت نفت کشورمان به شمار می‌آید، مجاهدت غیورانه متخصصان صنعت نفت در زیر آتش ۱۲ روزه جنگ تحمیلی است که با اتخاذ راهبردهای به موقع و مبتنی بر مدیریت بحران در مجموعه وزارت نفت به سرانجام رسید و باعث شد تا با وجود حمله به برخی از تأسیسات زیربنایی صنعت نفت همچون فاز ۱۴ پارس جنوبی، تولید گاز به‌صورت مستمر تداوم یافته و هیچ گونه اختلالی در زنجیره تأمین انرژی کشور ایجاد نشود.

این مقاومت چنانچه که بیش از هر چیز مبین همدلی و استقامت نیروهای خدمت صنعت نفت است، نشانه روشنی از مدیریت هدفمند و همگرایی مدیریت و بدنه نیروی انسانی در صنعت نفت نیز هست و نویدی بر آغاز تحولات بنیادین و شروع فصلی نوین از تمدن نفتی در دولت چهاردهم به شمار می‌آید.

این ضرورت وجود دارد تا از تمامی پتانسیل موجود استفاده کنیم و ضمن تسهیل محیط کسب و کار برای این شرکت‌ها، مقدمات ارتباطات بین‌المللی و متنقن فرامرزی را برای آن‌ها فراهم کنیم. خوشبختانه شرکت ملی نفت ایران با استفاده از دامنه اختیارات خود توانسته است تا اقدام‌های ارزشمندی در این رابطه انجام دهد. در این زمینه می‌توان

از ارائه بیش از ۲۰۰ فرصت سرمایه‌گذاری به شرکت‌های ایرانی و خارجی به ارزش ۱۳۷ میلیارد دلار، رونمایی از ۱۸ طرح تولید بار اول به ارزش ۳۱۰ میلیون دلار، امضای ۵ قرارداد و تقاضنامه تولید بار اول با شرکت‌های دانش‌بنیان داخلی و برنامه‌ریزی برای تکمیل بیش از ۳۰ طرح بزرگ نفتی با سرمایه‌گذاری حدود ۱۰ میلیارد دلار تام برد که طی یک‌سال گذشته عملیاتی شده است. از دیگر اولویت‌های ما در شرکت ملی نفت ایران این است که موانع و مشکلات عالی، قانونی و مقرراتی پیمانکاران داخلی و شرکت‌های سازنده تجهیزات صنعت نفت کشور را رفع کنیم تا آنها بتوانند هرچه بیشتر در بازار صنعت نفت ایران حضور داشته باشند. فرآیند زمانبیر تنفیذ قراردادهای نفتی از جمله مهمترین مطالباتی بود که بیشتر در دیدار سازندگان و پیمانکاران صنعت نفت با مقام معظم رهبری مطرح شده بود و یکی از شاخص‌ترین اقدام‌های دولت چهاردهم در این خصوص ابلاغ مصوبه کاهش مدت زمان قراردادهای صنعت نفت به زیر ۶ ماه بوده است.

امضای ۷

قرارداد طرح فشارافزایی

میدان گازی مشترک پارس جنوبی یا

پیمانکاران بزرگ داخلی به ارزش بیش از ۱۷ میلیارد دلار

از مهمترین اقدام‌هایی است که

می‌توان از آن به عنوان اقدامی

راهبردی در مسیر نگهداشت

و تولید مستمر

گاز از این ذخیره ارزشمند

هیدروکربوری یاد کرد.

تمهیدات لازم برای تحقق این اهداف

در بازه‌های زمانی موردنظر اتخاذ شود. بدون شک صنعت نفت با توجه به نقش، جایگاه و اهمیتی که در اقتصاد، علم و فن‌آوری کشور دارد، می‌تواند فصل جدیدی از سیاستگذاری و برنامه‌ریزی را در سه محور یاد شده آغاز کند. البته نشانه‌های ایجاد این فصل جدید در دولت چهاردهم قابل ادراک است؛ دست‌یابی به رکورد تولید بیشترین میزان نفت خام طی ۷/۵ سال گذشته و ثبت رکوردهای مکرر تولید گاز و عبور چندین و چندباره از رقم تولید روزانه بیش از هزار میلیون مترمکعب گاز در بحیوچه ناترازی گاز در زمستان امسال، از اقدام‌های شاخصی است که با برنامه‌ریزی دقیق و مداومت نیروی انسانی متخصص رقم خورده و نشانه آشکاری برای اثبات این مدعا است.

فصلی، به‌همراه مسائل پیرامونی در حوزه مسؤولیت‌های اجتماعی در استان‌های کمتر برخوردار و رسالت اجتماعی این شرکت، از موضوعات مهمی است که در سه محور سیاسی، اقتصادی و اجتماعی تعریف شده و شرکت ملی نفت ایران است. تحقق در زمره تکالیف و تعهدات موردانتظار شرکت ملی نفت ایران است. تحقق رشد ۸ درصدی اقتصادی در افق چشم‌انداز برنامه پنج ساله هفتم توسعه نیز که بخش عمده‌ای از آن ذیل تکالیف وزارت نفت تعریف شده، تا حدود زیادی به عملکرد شرکت ملی نفت ایران به‌عنوان بزرگترین نگاه اقتصادی کشورمان وابسته است. بر همین اساس سعی شده است تا با بهره‌مندی از توانمندی‌های نیروی انسانی در دولت وفاقی ملی، ضمن بازنگری ادواری نقشه راه ترسیم شده و شناسایی نقاط ضعف احتمالی،

راهبردی صنعت نفت به‌طورعام، تا حدود زیادی در گرو تحقق برنامه‌های تعریف شده در شرکت ملی نفت ایران است؛ این مهم با توجه به گستره جغرافیایی فعالیت شرکت ملی نفت ایران (به‌عنوان ستون فقرات تولید و فروش نفت و گاز که بخش قابل توجهی از زنجیره اقتصادی کشورمان را دربر می‌گیرد) و تعدد موضوعات و تکالیف تعریف شده برای این شرکت در چشم‌انداز اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کشورمان متصور است. راهبردهایی نظیر اولویت توسعه میادین مشترک نفت و گاز، افزایش صیانتی برداشت و نگهداری از تولید نفت و گاز، جمع‌آوری گازهای همراه نفت، مسائل مربوط به فروش و صادرات نفت خام و میعانات گازی و راهبرد حفظ و ارتقای جایگاه ایران در عرصه جهانی تأمین انرژی‌های

صنعت نفت قدیمی‌ترین صنعت کشور است و به معنای وسیع کلمه پایه‌گذار توسعه صنعتی کشورمان به شمار می‌رود؛ چراکه این صنعت از ابتدای فعالیت خود، نقش اساسی و کلیدی در اقتصاد ایران داشته و علی‌رغم تمامی تلاش‌های صورت گرفته برای ایجاد صنایع مولد دیگر در کشور، این نقش گماکان تداوم داشته است. به مدد مدیریت کلان و هدفمند و بهره‌مندی از توانمندی‌های ذاتی این صنعت، می‌توان ضمن رونق کسب و کار و خروج از رکود اقتصادی، به اهداف تبیین شده در نظام پیشرفت توسعه کشور نیز دست یافت؛ مشروط براینکه توسعه صنعت نفت بر مبنای اولویت‌های راهبردی و استفاده از توانمندی‌ها و فن‌آوری روز باشد. پریبراه نخواهد بود اگر مدعی شویم که تعریف و تحقق اولویت‌های

